

↳ *Németh Ákos*

női monológ

Azt mondja nekem: a tőzsde szárnyal, a pokolba az iskolákkal, éljen a pénzpiac! Untatja a nyomor, a józan ész, a halálfélelem, a nemzeti himnusz. A cél világos, operát írni a legmagasabb címletű bankjegyekről. Mintha angyal fogná a kezét!

Azt mondja nekem: hulladék szüleim vannak, és hulladék rokonaim, akik időről időre összegyűlnek a hulladékmágnesség elv alapján, ülnek a radioaktív thompson tévéjük előtt, és semmi sem jut eszükbe, és elfelejtenek beszélni, és annyira aktívak, mint egy szobányi esőember, karbantartják a fogsorukat és a bankszámlájukat és az életbiztosításukat, és van adótanácsadójuk és rotaryklubtagságuk és *time-share*-nyaralójuk, és távirányítójuk a garázsajtóhoz és távirányítójuk a feleségükhöz, és vannak doktormartensbakancsos tizenhárom éves náci kiskölykeik, és egy műanyag, felfújható plébános, gyónás esetére.

És hulladék barátnőim vannak, azt mondja, akik úgy csókolóznak, mint egy szájsebész, akiknek céljaik vannak az életben, akik cserélgetik a japán dízel kisautóikat és a keretnélküli-szemüveges pasasokat, csak a fodrászuk örök, és talán a Jóisten az égben, bár az utóbbiban nem biztosak, és rutinosan kicserélhető felnyírt fejű *yuppie*-fiúkra hajtanak, és egy szívzaggatóan intenzív pillanatban megkéri a kezüket, miközben az a látszat, hogy fordítva áll a zászló, és nem függetlenül a melltartójuk úrméretétől sikerrel járnak vagy se, és ha se, akkor olyan nagymamaképet vágna,

akinek a meglepetéstortáját a spájazablakban megették a macskák, és a gyertya helyére szartak, mire jött a rokonság.

De csak egy pillanattal, és máris betekerik az új *yuppie*-t a foglalatba a kiégett helyére, ami már úton van a feledés hulladéklerakójába, bár azért később sírnak majd a telefonba egy kicsit evégett, csak a rend kedvéért.

Az a szerencse, hogy én már ezen túl vagyok. A Joy azt írja a Mérlegről: rendkívül érzékeny, sebezhető, érzelmi sérülései nehezen gyógyulnak, csalódás után illatos gyertyát gyújt mindenütt a lakásban, bár ez eszméletlen bűdös, és már ott tartottam, hogy pofán csapom a szomszédasszony kölykét, ha tovább üvöltözik az udvaron, és nem hagy elmélyülni érzelmi sérüléseimben. Kifinomult antennáival árnyalatnyi különbségeket is észrevesz mások viselkedésében, erős benne a birtoklási vágy, sötét harag és bosszúvágy tombol lelkében, tessék. Különleges képessége, hogy szinte azonnal megérzi, milyen lélekkel, mekkora egy tetű mocsokkal áll szemben, ámde mégis kiszolgálja, szereti, ismételi, tenyerén hordozza. Mindig igazat mond, ami szinte árt baráti és családi kapcsolatainak, céltudatos, nem ismer lehetetlent, gondolkodása alapos, önmagával kritikus.

Ezért aztán gyakran böngök.

De vannak napok, amikor a negatív gondolatok oly mértékben eluralkodnak rajta, hogy megszólalni sincs kedve.

Na, ez van ma, csak hallgatok egész nap.